

[Ole Espersen]

derefter i løbet af kort tid bragte 20 familiemedlemmer til landet. Jeg kender ikke dette eksempel, men jeg synes, at når det bringes ind i debatten, var det rimeligt, om CDs ordfører kunne dokumentere rigtigheden af sin påstand, ellers er den med til at lægge en rimelig flygtningepolitik for had.

Til justitsministeren vil jeg sige tak for gennemgangen af det, der var vores forudsætninger for at medvirke til lovændringen i 1986. Hvis jeg ikke var uopmærksom et øjeblik, var der én forudsætning, der ikke blev nævnt, nemlig den, at ingen asylansøger må sendes tilbage til en situation, hvor hans liv eller helbred er i fare, hvor han kan blive udsat for tortur eller anden mishandling. Det var en væsentlig forudsætning for os, og den bør vi i højeste grad lægge os på sinde. Det er fortsat vores forudsætning, at det krav, vi stillede, og som regeringen tilsluttede sig, vil blive opretholdt i fremtiden, og at administrationen bliver tilrettelagt således, at man snarere, hvis man er i tvivl om, hvorvidt en asylansøger vil blive sendt tilbage til mishandling, tortur eller det, der er værre, lader vedkommende blive i landet.

Ebba Strange (SF):

Jeg er da enig med fru Elsebeth Kock-Petersen i, at flygtningedebatten ikke kun skal blive en taldiskussion, men jeg synes på den anden side også, at vi bliver nødt til at forholde os lidt til de tal, der eksisterer, og at vi bliver nødt til i et land som Danmark at se, hvordan det antal flygtninge, vi tager imod, svarer til det problem, der faktisk eksisterer i verden.

I den hvidbog, som er blevet nævnt et par gange heroppefra både af hr. Bernhard Baunsgaard og af mig, skriver man, at 95 pct. af verdens flygtninge opholder sig i den tredje verden, kun 5 pct. i den industrialiserede verden, og at der i hele Europa i årene fra 1975 til 1985, altså en 10-årig periode, er kommet 850.000 asylansøgere. Hvor mange af dem der så har fået asyl, ved vi ikke, men vi ved, at i Danmark har der været 40-50 pct. af asylansøgerne, der har fået afslag.

Jeg tror, det er vigtigt for verdenssamfundet, at Europa ikke nu fører en flygtningepolitik, der er så restriktiv, at den smitter af i den øvrige del af verden, så man i Sudan, i Thailand, i Pakistan, i de mellemamerikanske lande og i de fattige afrikanske lande, hvor der findes i

hundredtusindvis af flygtninge i de allerfattigste afrikanske lande, siger: når de rige lande i den industrialiserede del af verden ikke føler sig i stand at modtage flygtninge, men indfører så restriktive regler, hvorfor i alverden skal vi så ikke også lukke dørene? Og så får vi først en situation, som er truende for hele verdenssamfundet og for freden i verdenssamfundet.

Det er derfor, jeg er tilhænger af internationalt samarbejde; det har jeg sagt i alle flygtningedebatterne. Jeg er tilhænger af, at man samarbejder i FN, i Europarådet, i EF, i Norden og alle vegne, men jeg er bekymret for det, der hidtil er kommet frem om det samarbejde, der har været mellem justits- og indenrigsministrene i EF, hvor man i ét og samme møde har diskuteret flygtningeproblemer, narkoproblemer og terroristproblemer, og der foreligger en meget kraftig imødegåelse fra EF-Parlamentet, som beder de ansvarlige ministre om i stedet at diskutere, hvordan man kan udvikle en human asylpolitik.

Det ville jeg ønske var den danske regerings hensigt med det internationale arbejde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var en bemærkning fra fru Elsebeth Kock-Petersen, der, som fru Ebba Strange netop har omtalt det, sagde, at flygtningepolitik ikke drejer sig om tal.

Der er vel så kun ét andet, det kan dreje sig om, og det er, at man har nogle principper, en etisk holdning til det hele. Er det korrekt opfattet, så vil jeg godt bede fru Elsebeth Kock-Petersen – og hvis hun ikke kan gøre det nu, så på et senere tidspunkt – forklare, hvad det er for en etisk holdning, vi skal have for at opfylde § 14 i Menneskerettighedserklæringen om, at det er en pligt for et land at modtage folk, der bliver mishandlet i deres eget land, og give dem lejlighed til at nyde fred og ro i det land, de anmoder om asyl i.

Hvordan vil man opfylde det? Man kan ikke opfylde det, hvis man fortsat stemmer for flygtningeloven, som den nu fremstår efter ændringerne af 17. oktober 1986, for som det utvetydigt er blevet påvist gennem hvidbogen i det grønne omslag fra Dansk Flygtningehjælp, som ikke er blevet bestridt af nogen, kan selv de simpleste forvaltningsretlige principper ikke opfyldes, når man ikke giver en sådan udlænding vejledning, men sætter folk, der ikke har